

RECOMANACIONS ÈTIQUES I LEGALS EN INFORMACIÓ I CONFIDENCIALITAT

ÍNDEX

ÍNFORMACIÓ	4
INFORMES EMESOS	5
COORDINACIONS	6
INTIMITAT	7
VIDEOTRUCADES	7
ASPECTES CONCRETS	8
1. Confidencialitat envers les persones menors d'edat ateses	8
2. Casos específics	9
a. Pares separats	9
b. Menors amb tutela d'Infància	9
c. Activitats grupals i HD	9
d. Àmbit judicial	10
REFERÈNCIES LEGALS, DEONTOLÒGIQUES I ÈTIQUES	11

Hospitalitat
Qualitat
Respecte
Responsabilitat
Espiritualitat

NORMES / PRINCIPIS GENERALS

Confidencialitat, respecte a la intimitat i secret professional són tres elements fonamentals en la pràctica assistencial i l'atenció a persones.

La confidencialitat fa referència al dret de les persones ateses a que no es divulgui aquella informació que han facilitat o la relativa al procés d'atenció. El secret professional és el deure del professional a preservar la informació rebuda. Tots dos elements estan molt vinculats al respecte a la intimitat com a dret fonamental, lligat a la dignitat de la persona.

Confidencialitat, respecte a la intimitat i secret professional constitueixen una de les bases de la relació assistencial, molt relacionada amb la confiança de les persones envers els professionals, les institucions i l'àmbit assistencial.

La confidencialitat i secret professional tenen una dimensió ètica, deontològica i legal.

INFORMACIÓ

1. La informació pertany als pacients i llurs famílies/tutors, excepte aquelles situacions específiques que marca la llei.
2. No es pot accedir a dades ni històries clíniques dels persones ateses si no existeix una relació professional assistencial activa.
3. No es pot donar informació o comentar-la en llocs públics com recepció, passadissos, despatxos oberts, ascensors, menjador, llocs de pas.
4. Cal garantir la privacitat al trametre informació de forma verbal. La informació sensible sempre trametre-la en un lloc privat
5. No deixar expedients, informes o qualsevol document amb dades identificatives en espais comuns o de lliure accés.
6. El personal no assistencial (administratiu, recepcionistes, personal de neteja...) pot tenir accés a informació per confidencialitat diferida, per tant té mateix deure de protecció de la informació confidencial que els professionals assistencials.
7. En equips assistencials, l'accés a la informació de la persona atesa i família hauria de ser tan sols en els "confidents necessaris", és a dir, professionals que és justifiqui conèixer dades confidencials d'un pacient al ser la seva col·laboració necessària per assegurar l'atenció sanitària.

8. La informació a famílies, pares o tutors es realitzarà prioritàriament de forma presencial. Si la transmissió de la informació es fa per telèfon, assegurar-se que l'interlocutor estigui ben identificat. No trametre informació telefònica a persones que no estiguin clarament identificats.
9. No es pot donar informació directa a recepció o telefònica sense autorització de la persona interessada o els tutors legals.

INFORMES EMESOS

1. Els informes s'emetran: a petició de la persona atesa, si és menor d'edat i major de 14 anys ; família o tutors en menors d'edat, persones amb la funció de figura de suport i aquesta funció reconeguda; a requeriment judicial o altres serveis judicials, o major interès del menor o la persona atesa.
2. S'entregaran de forma directa o per vies regulades i garantitzades.
3. En els informes, evitar opinions, comentaris personals i judicis de valor, sols incloure antecedents verificats i objectivats, i referir la informació el més objectivament possible i la font d'informació. Cal tenir en compte que hi ha una responsabilitat professional en els informes que s'emeten, les dades i la informació que contenen, que han de ser veraces i contrastades.
4. Cal adaptar la informació a l'objectiu detallat de l'informe.
5. En relació a la informació respecte a tercers inclosa en informes no sanitaris, es recomana evitar la identificació directa d'informació clínica que no pertany al pacient, preservar la intimitat en relació a la informació clínica d'altres.
6. En els informes a tercers, es recomana donar la informació mínima imprescindible que cada situació reclami, assegurant-nos que tenim autorització de l'interessat o tutors legals o figures de suport, llevat de situacions de risc.
7. En qualsevol certificat emès com justificant d'assistència o ingrés, s'ha d'evitar qualsevol referència identificativa de la problemàtica clínica o social de la persona.

COORDINACIONS

1. En persones ateses en àmbit sanitari, en coordinacions amb professionals de l'àmbit de xarxa sanitària, es considera part de l'equip assistencial, compartint aquella informació necessària pel seguiment de la salut de la persona atesa.
2. En altres coordinacions, es demanarà autorització escrita a la pròpia persona, família, tutor o figura de suport del traspàs d'informació, excepte per requeriment judicial o interès superior de la persona atesa.
3. La informació en les coordinacions ha de complir el principi de la informació mínima i imprescindible, protegint el màxim possible les dades generals de les persones ateses. No donar informació de forma generalitzada ni aquella informació que no sigui necessària. La informació entre professionals es farà amb mitjans segurs.
4. Sempre hi ha d'haver un objectiu professional, un imperatiu legal o ètic que justifiqui una informació.
5. En relació a les peticions d'informació (no informes) per part de professionals de la xarxa, en suports com telèfon, correu electrònic o altres, es recomana derivar aquest tipus d'informació a coordinació directa, sempre que sigui possible.
6. Si la transmissió de la informació es fa per telèfon, assegurar-se que el professional estigui ben identificat.
7. Es recomana realitzar acta escrita de les coordinacions presencials concretant la informació que s'ha manejat, acordada entre totes les parts sempre que es consideri adient.

INTIMITAT

- 1.Els professionals no poden fer imatges ni gravacions a les persones ateses amb els seus dispositius personals.
- 2.Quan s'empra dispositius laborals, les imatges o gravacions de pacients a xarxes socials o estratègies de comunicació cal consentiment escrit per l'ús concret.
- 3.Les fotografies o imatges identificatives en espais comuns, requereixen autorització pròpia ad hoc.
- 4.Es recomana evitar posar imatges amb dades clíniques identificatives.
- 5.En relació a les persones ateses, cal recordar que no es poden emprar imatges o gravacions que involucrin terceres persones en les instal·lacions SJD.

VIDEOTRUCADES

- 1.Les videotrucades es poden fer sols en canals segurs.
- 2.Cal acordar prèviament i definir els assistents a la convocatòria, i identificar les persones que estan atenent a la videotrucada. Evitar que terceres persones tinguin accés a la informació.
- 3.En situacions sensibles, intentar no fer per videotrucada sinó diferir a reunió presencial.

ASPECTES CONCRETS

1. Confidencialitat envers les persones menors d'edat ateses

a. Qualsevol persona, sigui major o menor d'edat, té dret a rebre la informació completa del seu procés assistencial a qualsevol edat, de forma adequada a la capacitat de comprensió i la seva competència.

b. Com a norma general, es recomana respectar la confidencialitat en l'atenció amb el menor. Es pot ponderar la necessitat d'informar als pares o tutors segons el grau de maduresa del menor, risc de la situació i sols amb el criteri d'interès superior del menor.

c. La confidencialitat no és un deure absolut, sinó relatiu. Poden ser situacions eximents de confidencialitat les següents:

- Quan el menor ho consenti de forma expressa.
- En cas de greu risc per la salut o la vida del menor.
- En cas de que la persona menor sigui víctima d'un delicte, negligència o abús.
- Si amb el silenci, es causi un molt probable perjudici al pacient
- Possibles danys a tercers, ponderant:
 - La gravetat del possible dany
 - La seva probabilitat
 - La identificació de víctimes potencials
 - Probabilitat de que una intervenció pugui mitigar-lo
 - Fracàs en la utilització d'altres medis diferents a la ruptura de la confidencialitat
- Si el propi pacient és l'agent del dany

2. Casos específics

a. Pares separats

- i. Tots dos pares han d'estar informats de la demanda d'assistència al servei.
- ii. Per norma general, el progenitor que sol·liciti la demanda ha d'informar a l'altre de la derivació i facilitar la informació i el contacte.
- iii. La informació s'ha de donar preferentment a tots dos progenitors de forma conjunta, a no ser que hi hagi algun impediment legal o situacions que perjudiquin al menor.

b. Menors amb tutela d'Infància

- i. Hi ha mateixos deures i drets d'intimitat, confidencialitat i informació.

c. Activitats grupals i HD

- i. És important a l'inici de l'activitat grupal, insistir en el deure de confidencialitat i les normes que regiran el grup (a ser possible, per escrit).
- ii. En cas d'hospitalització parcial, s'aconsella incloure el aspectes relacionats amb la informació i la confidencialitat en el contracte terapèutic amb els menors i la família.

d. Àmbit judicial.

- Els professionals tenen el deure d'emetre els informes a petició de Justícia, respectant el principi de la mínima informació necessària.
- Davant petició judicial de la Historia Clínica, es recomana procedir a revisar la Història i emetre un informe clínic.
- En cas de menors atesos a xarxa de salut mental i justícia, cal ser molt curosos en el moment de compartir informació que prové de l'àmbit sanitari, evitant interferències en l'àmbit judicial.
- Hi ha mateixos deures i drets d'intimitat, confidencialitat i informació.
- Evitar identificació de la Unitat que emet l'informe relacionat amb intervenció judicial

En cas de dubte raonat, es recomana consultar el delegat de Protecció de Dades i/o al Comitè d'Ètica Assistencial.

REFERÈNCIES LEGALS, DEONTOLÒGIQUES I ÈTIQUES

1. Convenció dels Drets del nen. Adoptada per l'Assemblea General de nacions Unides en la resolució 44/25, de 20 de novembre de 1989
<https://www.ohchr.org/sp/professionalinterest/pages/crc.aspx>
2. Constitució Espanyola, 1978. El dret a la intimitat és un dret constitucional (arts. 18,20 i 105)
<http://www.congreso.es/funciones/constitucion/indice.htm>
3. Llei 16/2010, del 3 de juny, de modificació de la Llei 21/2000, del 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica. <https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/l/2010/06/03/16>
4. Ley 41/2002 básica reguladora de la autonomía del paciente y de derechos y obligaciones en materia de información y documentación clínica
<http://www.boe.es/boe/dias/2002-11-15/pdfs/A40126-40132.pdf>
5. Ley Orgánica 1/1996 de Protección jurídica del menor
<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1996-1069>
6. Llei 14/2010 dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.
<https://www.parlament.cat/document/nom/TL115.pdf>
7. Consell d'Europa. Conveni europeu sobre drets humans i biomedicina. Oviedo, 4-4-97. Ratificat per Espanya el 6-11-97.
<http://www.gencat.es/sanitat/portal/cat/oviedo.pdf>
8. Llei Orgànica 10/95 (de 23/11) del Codi Penal. Capítol IV. De la infidelitat en la custòdia de documents i de la violació de secrets
<http://www.igsap.map.es/cia/dispo/cpenal.htm>

9. Carta de drets i deures dels ciutadans en relació amb l'atenció sanitària.
Departament de Sanitat. Generalitat de Catalunya.

<http://www.gencat.net/sanitat/depsan/units/sanitat/pdf/ass.pdf>

10. Codis de deontologia professionals con

a. Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya RESOLUCIÓ JUS/3018/2014, de 17 de desembre, per la qual s'inscriu al Registre de Col·legis Professionals de la Generalitat de Catalunya el Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya.

b. Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Treball social de Catalunya. Barcelona, maig de 2000, d'actualització del Codi d'Ètica dels Assistents Social editat pel Col·legi Oficial de Diplomats en Treball Social i Assistents Socials de Catalunya i aprovat en Assemblea General l'any 1989.

c. Código Deontológico de la enfermería española. Resoluciones 32/1989 i 2/1998 que aprova les normes deontològiques, amb posterior correcció d'errors.

d. Codi de Deontologia. Aprovat a l'Assemblea de Metges de Catalunya celebrada al Palau de la Música Catalana el 16 de juny de 1997, i actualitzat, prèvia presentació al Congrés de la Professió Mèdica de Catalunya, per acord del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya de 24 de gener de 2005.

e. Codi deontològic de l'educadora i l'educador Social. Associació estatal d'educació social. Any 2007.

11. Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades
<https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=DOUE-L-2016-80807>

12. Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
<https://www.boe.es/eli/es/lo/2018/12/05/3/con>

